

YEŞİM AKDENİZ

FLANŞLI
FLANGED
07.05 | 15.06.2024

JOTUN VE TEPTA AYDINLATMA'NIN DESTEKLERİYLE
WITH THE KIND SUPPORT OF JOTUN AND TEPTA LIGHTING

GALERIST

Yeşim Akdeniz, yirmi yılı aşkın sanat pratiğinde çatışma anlarını, kültürel ve sosyo-politik kavramları teorilerle sağlamaştırarak, onları temsil eden nesnelere resimsel bir kompozisyon yardımıyla ve semiyotik bir teknikle eserlerine yerleştirir. Resimlerinden tekstil çalışmalarına, kumaş-silikon-metal yerleştirmelerine kadar çeşitli disiplinlerdeki üretimlerinde, toplumsal cinsiyet, sınıf ve kimlik farklılıklarının üzerinden yaratılan adaletsizlikleri anlatmak için yıllar içinde oluşturduğu kendine özgü sembelleri kullanır. Dolayısıyla, eserlerinin kökü irdelendiğinde her ne kadar kişisel bir deneyimden yola çıkarsa da, bireysel deneyimin toplumdaki izdüşümü ve sosyo-politik, ekonomik ya da kültürel bir çatışma gerçekliğinin gündeliğe yansımaları olarak ifade bulur.

Hayatın gerçekliğinde var olan iyi bir toplum mühendisliği sonucu, bireyi olması gereken makbul kimliğe baskılayan bu çatışmaların ifadeleri, Yeşim'in eserlerinde kültür taşıyıcısı nesnelere estetik ve duyuşsal biçimlerde temsil edilmesiyle ortaya çıkar. Yumuşacık, hatları temiz, göze hoş görünen renk tonlarına sahip, dikkatle tasarlanmış veya var olan tasarımları titizlikle mimleyen nesnelere yer aldığı eserler, ilk bakışta görsel bir uyum sunar. Ancak dikkatlice incelendiğinde, bu ahengi bozan bilinçli bir uyumsuzluk hissedilir. Kullanılan malzemeler aracılığıyla ortaya çıkan keskin ve ironik anlatım, izleyeni, o ilk şefkatli histen, adaletsizliğin gerçekliğine ve tekinsiz bir duyguya götürür.

Eserlerdeki nesnelere, ister hazır nesne ister bir tuvalin üzerine yansımış, kumaşa işlenmiş ya da silikon üzerine yerleştirilmiş birer imge olsun, ilk anlamının imasını ve duygusunu taşıyarak, sanatçının yıllar içerisinde kurguladığı distopik görsel dünyasında değinilmek istenen toplumsal gerçekliği anlatmak için dizilirler.

Yeşim Akdeniz, 2006 yılında Londra'da açtığı 'The Man' adlı sergisinde, ilk defa tuvalden kumaş üzeri işlemeye geçer. Kültürel anlamda dikiş, yüzyıllardır kadına ve ev içine ait bir üretim alanı olmuştur. Bu sergide sanatçı, erkek iktidarının sembelleri olan fôtr şapka ve sanayi devriminin ilk işareti olan buharlı gemiyi, feminen renkler kullanarak, parlak ve çiçek desenli farklı kumaşları bir araya getirerek gerçekleştirir. Erkek iktidar sembellerini dişileştirerek kastre eder. Galerist'te gerçekleşen 'Flanşlı' sergisinde de yer alan 'The Man' sanatçıya göre, erkek iktidarını anlatan diğer eserlerinde de sıklıkla kullandığı ceket, kemer gibi toplumsal kıyafet kodlarını taşıyan nesnelere biridir.

Sanatçının 'Flanşlı' sergisinde yer alan desenleri, kıyafet kodları üzerinden toplumsal cinsiyet ve sınıf konularına değindiği bir diğer serisidir. Serinin önceki desenlerinde kürkün imgesiyle karşılaşırız. Kürk, kadının toplumdaki sınıfsal statüsünü belirtmesinin yanı sıra, öldürülen hayvanın doğadaki üstünlüğünü ödünç almasının da altını çizer. Kürkün kadın bedenini süsleyerek egzotize etmesi, ona toplumdaki rolünü bir meta aracıyla yeniden benimsetir. Nasıl kürk yerini günümüzde sınıfsal düzlemde özel tasarlanmış

In her art practice spanning more than twenty years, Yeşim Akdeniz has reinforced moments of conflict, cultural and socio-political concepts with theories and placed the objects they represent with a semiotic technique, with the help of dynamic painterly composition. In her productions in various mediums, from paintings to textile works and textile-silicone-metal assemblages, she uses a vocabulary of objects encoded with her personal symbolism that she has synthesized over the years to express social injustices created through gender inequalities, class, and racial differences. Therefore, when we examine the roots of her works, although they stem from personal experience, they emerge as 'the projection of individual experience on society', and the reflection of the reality of a socio-political, economic, or cultural conflict in daily life.

In Yeşim's works, the expressions of these socio-political and cultural conflicts, which oppress the individual into the acceptable identity they should have through good social engineering in the reality of life, emerge through the aesthetic and sensory representation of culture-carrying objects. Upon close inspection of her works, which are soft, clean-cut, and of colours that are pleasing to the eye, containing objects that are well-designed or meticulously mimic existing designs, there is a conscious sense of disruption to this visual harmony, a sharp, ironic expression that conflicts with itself through the incorporated materials. It delivers the viewer from that first compassionate feeling to an uncanny feeling, highlighting the reality of the injustice they want to draw attention to.

In her exhibition titled 'The Man', held in London in 2006, Yeşim Akdeniz moves from canvas to embroidery on textile for the first time. For centuries, upholstery has been a field of production culturally associated with women and the domestic. In this exhibition, the artist creates the sombrero, a symbol of male power, and the steamboat, the first sign of the industrial revolution, by using feminine colours and combining various bright, floral-patterned textiles, castrating symbols of masculine power by feminising them. According to the artist, the work titled 'The Man', also featured in this exhibition, is among the objects that depict male power and carry social dress codes such as jackets and belts, which she frequently uses in her works.

The drawings that are included in the exhibition 'Flanged' are another series where the artist touches upon gender and class issues through dress codes. We encounter the image of fur in her earlier drawings; fur, in addition to indicating the class status of women in society, also underlines the borrowing of the superiority of the slain animal in nature. Fur adorns and exoticizes the female body, making her reassert her role in society through a commodity. Just as fur has been replaced by specially designed puffer jackets on a class level today, the symbol of the cultural code in the artist's drawings turns into puffer coats.

şişme montlara bıraktıysa, sanatçının desenlerinde de kültürel kod simgesi şişme montlara dönüşür ve bu, sanatçının nesnelere kodlanmış simge dağarcığında özel bir yer tutar.

2019 yılında Brüksel’de açtığı ‘Insituwo’ sergisinde ‘Bir Defa Göçmen Her Zaman Göçmen’ adlı keten üzerine yağlıboya tekniğiyle yaptığı seride, göçmenliğin istikrarsızlığını, suyun içerisinde yüzen şişme montlarla anlatır. Bilinen spor markalarının montları, malzemelerinin ucuz olmasına rağmen iyi ısıttığı için göçmenlerin de içinde yer aldığı alt sosyo-ekonomik sınıf tarafından kullanılmıştır. Daha sonra avantajlı sınıflar tarafından, sıklıkla moda sektöründe görülen, bir nevi sömürgecilik biçimi olan kültürel yağmacılığın örneklerinden biri haline gelmiştir. Günümüzde, aynı spor markalarının nadir koleksiyonları, kürklerin sınıfsal yerini alarak yeniden toplumsal eşitsizliği üretir.

Yeşim Akdeniz, 2021 yılında The Hague’de gerçekleşen ‘Orienting Around’ adlı sergide yer alan ‘Radical Selfcare’ serisinde, kumaş dokularını, Anadolu kültüründe yüzyıllardır devam eden yorgan tekniğiyle birleştirerek döşer. ‘Oryantalist Halı olarak Otoportre’ ismini verdiği serisinde; sanatçı, Edward W. Said’in 1978’de yayınladığı Şarkiyatçılık kitabına gönderme yapar. Bu kitapta Said, Batı’nın Doğu’yu, Şark’ı küçümsemesini tasvir ederek eleştirir. Yeşim Akdeniz, bu serisinde, çıkıntılı cepler, nazar boncuğunu andıran gözler, erkek iktidarını simgeleyen ceket manşetleri, iş çantaları, zincirler, püsküller ve balkabaklarıyla, nesnelere kodlanmış simgelerden, birbirine sıkıca tutturulmuş kat kat kumaş rölyefler yaratır. Bu eserlerdeki ironik bakış açısıyla, daha önceki eserlerinden taşıdığı tüm çatışmalarını; öteki olanı, erkek iktidarını, kimlik sorunlarını, kendi kendinin oryantalizmini yaparak cevap verir. Said’e göre, Batı kendi kimliğini, kendisinden farklı olarak konuşan, düşünen ve yazan bir ‘öteki’ inşa ederek üretir. Sanatçının burada kendinin tasvirini, oryantalizmin vazgeçilmez nesnelere bir olanı ile yapması oldukça manidardır. Benzer biçimde yine kumaş üzerine kabartma ve kapitone tekniğiyle üretilmiş serinin devamında ise ‘Banliyölüye Olan Güvensizlik’ adını taşıyan paravana benzeyen tahtalara döşenmiş eserleri görürüz.

2023 yılında Köln’de açtığı ‘Well-Gone’ sergisinde, göçmen toplumların giyim kodlarına gönderme yapan spor kumaşlar, sanatçının bu sergide kullanmaya başladığı silikon malzemesiyle başka bir görseleğe açılır. ‘TBA’ (To Be Agreed) ismini taşıyan bu eserler, göçmen sınıfın onaylanmaya, kabul görmeye dayalı bir gelecek tahayyülü içinde yüzdüğünü ‘Bir Defa Göçmen Her Zaman Göçmen’ eserlerinde olduğu gibi bir kez daha altını çizer. Bu eserlerin ortasında fallik imgeyi ve egzotizmi eşzamanlı çağrıştıran, silikondan biber, patlıcan ve muz kabartmaları vardır. Yeşim Akdeniz’in nesnelere kodlanmış görsel ve sembolik kurgusunda, silikondan fonları için seçtiği renk tonları, ten renklerini sembolize eder. Sanatçı, silikon malzemesiyle uğraştıkça kahverenginin elde edilemeyeşini manidar bulur. Yeşim, bu serisinde ‘brown identity’ teorisine gönderme yapar. Silikon malzemesi sadece renginden değil yapısından ötürü de teni çağırıştırır ve sanatçı üzerine vidalarla, keskin metalden çarklar, kenarları fırırlı polisaj diskleri, daire testereleri ve kapı kilitlerini montajlar. Sanatçı, silikonlara yaptığı bu müdahaleyi, Batı’nın bir sistem çerçevesinde ötekini kimliğine, tüm zayıf noktalarına, boşluklarına, deliklerinden içeri nüfus etmesine benzetir. Ona göre bu çalışılmış baskı, ten üzerine metal kalıpların çakılması gibi zorlayıcı bir his yaratır. Yeşim, erkek iktidarını temsil eden parıltılı, taşlı kumaşlarla işlediği ‘The Man’ adlı eserinde yaptığı gibi, bu silikon serisinde de erkek iktidarı altında olan kesici, parlattıcı yapı malzemelerini kullanarak, ilk bakışta yumuşak, sevimli ve fırırlı desen çalışmaları gibi görünen kompozisyonlar yaratır. Bu seride kullandığı yapı malzemelerini, yaşamını sürdürdüğü ve atölyesinin bulunduğu Brüksel’deki ikinci el dükkanlarından toplamıştır.

Yeşim’in eserlerinde mimari de büyük bir önem taşır. 2016 yılında İstanbul’da gerçekleşen ‘Kulüp Distopya’ sergisinde, Türkiye’de 1930’lar erken Cumhuriyet dönemi modernizasyonunu temsil eden ve günümüze ulaşamamış, yıkılmış bazı sembolik binaları tekrar kurgular. Suyun içerisinde batmış olan bu binalar, Türkiye’deki tasarlanmış modernizmin, toplumla uyum sağlayamamış olmasını gösterir. 2017’de sergilediği ve sanatçının ironik bakış açısını ortaya koyan, aslında John Lennon’ın ‘Working Class Hero’ şarkısında bir repliğine gönderme yapan ‘Fakat önce birini öldürürken gülümsemeyi öğrenmek gerekiyor’ tuvallerinde yine mimari bir alt katman vardır. Sanatçı burada, 1926-29 yılları arasında Fransa’nın güneyinde mimar Eileen Gray’in tasarladığı E-1027 Evi’nden esinlenmiştir. Mimarın hayatında sanatçının ilgisini çeken kısmı ise, bu şaheseri yaratmış olan kadın mimarın hayatı boyunca erkek iş arkadaşlarının gölgesinde kalması ve sıklıkla evi ziyaret eden ve mimarın arkadaşı olan Le Corbusier’nin onun yokluğunda, evin beyaz duvarlarına altı adet büyük kübist resim ile müdahalesidir. Sanatçı tuvallerinde, bu evdeki özel tasarımı eşyalari Le Corbusier’nin eserleriyle karşı duracak şekilde yeniden yorumlar. Bir kadın mimar olarak uğradığı bu ihanetteki gerilimi tuvallerine yerleştirdiği tasarım nesneleriyle anlatır.

Yeşim Akdeniz’in ‘Flanşlı’ sergisinde yer alan ‘Müzakere’ ve diğer duvar eserlerinde Belçika’nın eklektik mimari yapısı önemli bir yer tutar ve bu eserlere bir anlam katmanı daha ekler. Belçika’da Orta Çağ döneminde inşa edilen yapıların büyük bir kısmı Fransız birlikleri tarafından tahrip edilmiştir. Dolayısıyla savaş sonrası kentsel evrim eklektik ve tesadüfi olmuştur. Bunun sonucunda, Gotik’ten, Art Nouveau’ya, çağdaş mimariye uzanan ve birbirine eklenenen, kültürlerarası geçirgenliği gösteren karışık bir mimari tarz ortaya çıkmıştır. ‘Müzakere’ eserinde, daha önceki ‘Banliyölüye Olan Güvensizlik’ serilerinden farklılaşan bir paravan formu görürüz. Tekerekli ayaklar üzerinde durur, yanında ferforje bir eklentisi vardır. Gerilmiş siyah kumaş üzerinde, boynu bükük bir kadının tasvir olduğu eski bir rölyefin silikondan yeniden icrası vardır.

Puffer jackets hold a special place in the artist’s vocabulary of symbols coded into objects. In her exhibition ‘Insituwo’, which opened in Brussels in 2019, Yeşim Akdeniz describes the unstable nature of immigration through puffer jackets floating in water in her oil painting on linen series titled ‘Once an Immigrant Always an Immigrant’. Coats of well-known sports brands were used by lower socio-economic groups, including immigrants, because they kept one warm, despite their cheap materials. This later became one of the examples of cultural appropriation, a form of colonialism, by the advantaged classes, particularly often seen in fashion design. Today, rare collections of the same sports brands replace fur as class symbols, and reproduce social inequality.

In her series titled ‘Radical Selfcare’, exhibited as part of ‘Orienting Around ‘in The Hague in 2021, the artist upholsters textiles by combining them with a quilting technique used for centuries in Anatolian culture. In her series called ‘Self Portrait as an Orientalist Carpet’, Yeşim refers to the book Orientalism by Edward W. Said, published in 1978. In the book, Said describes and criticises the West’s disdain for the East, the Orient. In her series of works, Yeşim creates textile reliefs with protruding pockets, eyes resembling evil eye beads, jacket cuffs symbolising masculine power, work bags, chains, tassels, and pumpkins, and symbols encoded in her objects, tightly attached in layers. With an ironic perspective in these works, she carries over all the conflicts from her previous works; they respond to the ‘other’, masculine power, and identity problems by creating their own orientalist perspective. According to Said, the West produces its own identity by constructing an ‘other’ who speaks, thinks, and writes differently from itself. It is quite significant that the artist associates herself here with the carpet, one of the indispensable objects of Orientalism. Similarly, in the continuation of the series with the embossing and quilting technique on textile, we encounter a work titled ‘Mistrust of the Suburban’, composed of wood panels similar to a divider.

In her exhibition titled ‘Well-Gone’ in Cologne in 2023, sportswear fabrics that refer to the clothing codes of immigrant societies take on a different visual dimension with the use of silicone material. The works titled ‘TBA’ (To Be Agreed) once again underline that the immigrant class dreams of a future of approval and acceptance, similar to what we see in the series ‘Once an Immigrant Always an Immigrant’. These works feature reliefs of peppers, aubergines, and bananas, simultaneously evoking phallic imagery and exoticism. In Yeşim Akdeniz’s visual and symbolic fiction encoded into her objects, the colour tones she chooses for her silicone backgrounds symbolise skin colours. As she continued to work with silicone as a material, the artist found it significant that brown cannot be reproduced as a colour. In this series, Yeşim refers to the ‘brown identity’ theory. The silicone material reminds us of skin, not only because of its colour, but also because of its quality; and the objects are mounted with sharp metal wheels, frilly-edged polishing discs, circular saws, and door locks on jade with screws. The artist finds a parallel in this intervention to silicone with the West’s penetration into the other’s identities, all their weaknesses, gaps and holes within the framework of a system. According to her, this designed pressure creates a compelling sensation, like metal moulds being driven into the skin. Just as she did in her work ‘The Man’, in which she embroidered with glittering, stony textile that represent male power, Yeşim here creates compositions that at first glance look like soft and cute, frilly pattern works, by using cutting and polishing construction materials that are under male power. She has collected the construction materials she used in this series from second-hand shops in Brussels, where she lives and works.

Architecture also holds an important place in Yeşim Akdeniz’s works. In her ‘Club Dystopia’ exhibition in Istanbul in 2016, she reconstructs some of the symbolic buildings that were demolished and did not survive to the present day, representing the modernisation of the early Republican period in the 1930s in Turkey. These buildings, which are depicted as submerged in water, show that designed modernism in Turkey has failed to resonate with the society. There is also an architectural undertone in her canvases ‘But first you must learn how to smile as you kill’, which she exhibited in 2017, revealing the artist’s ironic perspective and referring to a line from John Lennon’s song ‘Working Class Hero’. Here, the artist draws inspiration from the E-1027 House, designed by architect Eileen Gray in Southern France between 1926 and 1929. The aspect of the architect’s life that captured the artist’s attention is that the female architect, who created this masterpiece, remained in the shadow of her male colleagues throughout her life. Additionally, Le Corbusier, a friend of the architect who frequently visited the house, intervened in her absence by creating six large cubist paintings on the white walls of the house. In her canvases, Yeşim reinterprets the specially designed items in this house in a manner that contrasts with the works of Le Corbusier. She interprets the tension of the betrayal this female architect has been subject to through the design objects she places on her canvases.

Belgium’s eclectic architectural structure occupies an important place in Yeşim Akdeniz’s ‘Negotiation’ and other works in this exhibition, introducing another layer of meaning into these pieces. Most of the buildings constructed during the Middle Ages in Belgium were destroyed under French bombing. Consequently, post-war urban evolution became eclectic and random. As a result, a mixed architectural style emerged, ranging from Gothic to Art Nouveau to contemporary architecture, blending together to demonstrate intercultural permeability. In ‘Negotiation’, we observe a frontal form that differs from the previous ‘Mistrust of the Suburban’ series. It stands autonomously on wheels, features a wrought iron fixture on its side, and includes a silicone recreation of an old relief depicting a woman with her neck bent.

Drawing 4, 2020, Kağıt üzerine karakalem, 104 x 93,5 cm
Drawing 4, 2020, Pencil on paper, 104 x 93,5 cm

Drawing 1, 2024, Kağıt üzerine karakalem, 133 x 68,5 cm
Drawing 1, 2024, Pencil on paper, 133 x 68,5 cm

Drawing 5, 2020, Kağıt üzerine karakalem, 109,5 x 99,5 cm
Drawing 5, 2020, Pencil on paper, 109,5 x 99,5 cm

Brown 9, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 30 x 25 cm
Brown 9, 2024, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 30 x 25 cm

Be Yaz Şifre 9, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 30 x 25 cm
White Cipher 9, 2024, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 30 x 25 cm

Drawing 2, 2020, Pencil on paper, 164 x 95 cm
Drawing 2, 2020, Kağıt üzerine karakalem, 164 x 95 cm

Drawing 3, 2020, Pencil on paper, 100 x 92,5 cm
Drawing 3, 2020, Kağıt üzerine karakalem, 100 x 92,5 cm

Drawing 4, 2020, Pencil on paper, 104 x 93,5 cm
Drawing 4, 2020, Kağıt üzerine karakalem, 104 x 93,5 cm

Drawing 5, 2020, Kağıt üzerine karakalem, 109,5 x 99,5 cm
Drawing 5, 2020, Pencil on paper, 109,5 x 99,5 cm

İsimsiz 1, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 111,5 x 90 cm
 Untitled 1, 2004, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 111,5 x 90 cm

Beyaz Şifre 6, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 30 x 25 cm
 White Cipher 6, 2024, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 30 x 25 cm
 Beyaz Şifre 4, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 30 x 25 cm
 White Cipher 4, 2024, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 30 x 25 cm
 Beyaz Şifre 5, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 30 x 25 cm
 White Cipher 5, 2024, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 30 x 25 cm
 Beyaz Şifre 2, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 30 x 25 cm
 White Cipher 2, 2024, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 30 x 25 cm
 Beyaz Şifre 1, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 30 x 25 cm
 White Cipher 1, 2024, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 30 x 25 cm
 Brown 8, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 30 x 25 cm
 Brown 8, 2024, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 30 x 25 cm
 İsimsiz 2, 2024, Silikon, metal, boya, tekstil, ahşap ve döşeme, 111,5 x 90 cm
 Untitled 2, Silicone, metal, paint, textile, wood and upholstery, 111,5 x 90 cm

Bu sergideki 'Müzakere' ve diğer duvar eserlerinde, Yeşim'in kullandığı malzemelerin, ferforjenin, rölyefin tüm eklemelerin her biri yine toplumsal ve tarihsel bir anlatıya değinir. Paravan, ilk olarak Çin kültüründe kelimenin anlamında da bulunan rüzgârı kesmek, bir odada özel bir alan yaratmak için kullanılır. 16. yüzyılda Avrupa burjuvazisi tarafından gizemli ve oryantal bir dekor nesnesi olarak benimsenir. Yeşim'in paravanı, yine Batılılar tarafından benimsenmiş, hikayeselleştirilmiş, Doğu'dan gelen bu fantezi nesnesiyle oryantal bakış açısının altını çizer. Bu eserde kullanılan ferforje, sanatçı için Belçika ve Osmanlı arasında bir kültürel geçirgenlik anlamını taşır. Avrupada Barok dönemde ortaya çıkan süslemeler Osmanlı mimarisinde de kullanılmıştır. Sanatçı, Dolmabahçe'de bulunan bazı motiflerin benzerlerine Belçika'da da rastlar. Kumaş üzerine yerleştirmiş olduğu silikonlarında ise Belçika'daki binalardan kalıbını aldığı rölyefler vardır. Siyah ve beyaz olarak tasarladığı bu iki eserde kullandığı renkler yine tene ve kimlik sorunlarına gönderme yapar. 'Müzakere' eserindeki kadının boynunun büküklüğü, Doğu'dan gelen bir paravan üzerinde olması, kumaşın önceki işlerdeki gibi gerilimli döşemesi bu eserlerde, sanatçının kendi nesne-anlatım dağarcığını güçlü bir şekilde ortaya koyar. Yeşim, burada bir araya getirdiği malzeme ve tarihsel anlam taşıyan nesnelere, oryantalist bakış açısı, cinsiyet eşitsizliği ve kültürel geçirgenliği anlatır.

Yeşim Akdeniz'in sanatsal yaklaşımında ister soyut bir biçimde, ister somut, hazır nesnelere bir araya getirilerek, kurgulayarak, yerleştirilerek onları ilk anlamlarından tehcir ederek olsun, başka bir anlam vermesi, tuvalerinden kumaş çalışmalarına kadar sürekliliğini korumuştur. Sergi 'Flanşlı' adını, iki ayrı yöne giden boruları, yapıları tutturun tırnaklı ve silindirik biçiminde olan bir yapı malzemesi olan flanştan alır. Almanca kökenli bu kelimeden türeyen flanşlı, birbirine tutturulmuş anlamında karşımıza çıkar. Yeşim'in eserleri, farklı medyumların bir araya gelerek farklı anlamlar yüklenen, bütüne bakıldığında ise ortak bir anlatı yapısının inşası niteliğindedir. Bu sergide sanatçı, silikon, kumaş ve metal gibi malzemeler ile, sanatçının konu edindiği politik, kültürel ve toplumsal sorgulamalar yapar.

Elâ Atakan

Yeşim Akdeniz (d. 1978) 2002 yılında Düsseldorf Sanat Akademisi'nden mezun oldu. 2002 – 2004 yıllarında Amsterdam'da deAteliers Residency Programı'na davet edilen sanatçı 2005 yılında Kunstverein Bonn/Peter Mertes bursunu kazandı.

Türkiye'deki ilk solo sergisini 'Atlas Vazgeçti' ismiyle 2005 yılında Galerist'te açan Yeşim Akdeniz, bugüne kadar Stedelijk Müzesi, Amsterdam, Kunstverein Frankfurt, Sammlung Philara, Düsseldorf, Kunstverein Bielefeld gibi birçok kurumda sergilere katıldı. Yeşim Akdeniz'in eserleri modernizmin üsleri ve ona bağlı politikaların ortaya çıkmasıyla ve bunlarla ilişkilendirilen kültürel üretim biçimlerinin kullanıldığı sembolik anlatılar içerir. Çalışmalarında modernist mimari ve tasarım öğelerini, sanat tarihsel referansları sık sık kullanan Yeşim, bu tasarımların zaman içerisinde nasıl evrildiğine cevap arar. Sanatçı son dönem işlerinde oryantalizm, toplumsal kimlik ve asimilasyon konularına yoğunlaşır.

Sanatçı, Brüksel ve Düsseldorf'ta yaşamakta ve üretimini sürdürmektedir.

In 'Negotiation' and other wall works in this exhibition, each of the materials used by Yeşim—wrought iron, relief, and all other incorporated materials—touches on social and historical narratives. Dividers were first used in Chinese culture to block the wind and to create a private space in a room. They were adopted as a mysterious and oriental decorative object by the European bourgeoisie in the 16th century. Yeşim Akdeniz's divider underlines the Oriental perspective with this fantasy object from the East, adopted and narrated by Westerners. The wrought iron used in this work represents the cultural permeability between Belgium and the Ottoman Empire; the decorations that emerged during the Baroque period in Europe were also used in Ottoman architecture. Motifs similar to those found in Dolmabahçe can also be discovered in Belgium. The silicone she places on textile contains reliefs that she has taken from buildings in Belgium. The colours used in these two works, designed in black and white, again refer to skin and identity issues. The bent neck of the woman figure in 'Negotiation', the fact that she is on a screen coming from the East, and the taut upholstery of the textile as in the previous works, strongly reveal the artist's own object-expression repertoire in these works. Here, Yeşim describes the orientalist perspective, gender inequality and cultural permeability with the materials and objects infused with historical meaning that she brings together.

In Yeşim's artistic approach, from her works on canvas to her recent textile and silicone works, the attribution of new meanings, whether in an abstract manner or by bringing together and constructing or placing ready-made objects, is a recurring theme. The title of the exhibition Flanged is derived from a cylindrical construction material of German origin, flange, with claws that attach pipes and other structures going in different directions. Flanged appears in this context with an attributed meaning of being attached together. Yeşim's works are the construction of a new narrative structure in which various mediums come together and take on different meanings. In this exhibition, various materials such as silicone, textile, or metal are used to question the political, cultural, and social issues that the artist deals with.

Elâ Atakan

Yeşim Akdeniz (b. 1978) graduated from Art Academy Düsseldorf in 2002. She was invited by deAteliers Residency Program in Amsterdam in 2002 until 2004 and won the Kunstverein Bonn/Peter Mertes Stipendium in 2005.

Yeşim Akdeniz opened her first solo exhibition in Turkey in 2005 at Galerist with the title 'Atlas Shrugged' and has participated in exhibitions at many institutions such as Stedelijk Museum, Amsterdam, Kunstverein Frankfurt, Sammlung Philara, Düsseldorf, Kunstverein Bielefeld. Yeşim's works contain symbolic narratives in which the emergence of the foundations of modernism and its related policies and the forms of cultural production associated with them are used. Yeşim, who frequently uses modernist architectural and design elements and art historical references in her works, seeks answers to how these designs evolved over time.

The artist currently lives and works between Brussels and Düsseldorf.